

Franckesche Stiftungen zu Halle

Christologia Concordans Evangeliorum Occasione Responsi Summe Rever. Dn. Valent. Ern. Loescheri S.S. Theol. D. & Superint. Dresd. &c. nec non ...

Winckler, Balthasar

Bernburgi, MDCCXXVIII.

VD18 13484893

Contenta.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-199360

CONTENTA.

I. RESPONSUM nomine Societatis, quæ Relationes innocentes edit, Auctori datum.

II. Reciproca Auctoris RESPONSIO.

§. 1. Ingenuus quisque Christianus paci & veritati studet.

§. 2. Ex Symbolo Athanasii affertur doctrina de Incarnatione Christi: scil. quod Christus una sit persona subsistens duabus naturis, quarum vinculum est communicatio unius subsistentiæ.

§. 3. Adducitur philosophica doctrina de tribus modis entitativis subsistentiæ essentiali & existentii, quibus incarnationis mysterium dilucidatur.

§. 4. Quod hypostasis non sit nudus humanæ cogitationis modus.

§. 5. Sed aliquid reale, seu actus essentiali radicalis, principium actionis, conerective spectandus, ab essentiali inseparabilis, incommunicabilis alteri personæ, sed communicabilis essentiali.

§. 6. Unionis personalis ratio in hoc consistit, quod hypostasis λογος humanitati propria facta sit, huiusque indolem sequatur. Subsistentiæ accidit peccatum originale, quod non in essentiali quadam massa, sed

sed in
cepri
qvo
Chri
§.
qvo
infin
nude
qvo
man
com
hac
§. 8
conf
non
§.
ey ve
pers
in id
seqv
§. 10
form
ne, q
sit d
offer
nicar
cunc
nem
conj
qve

sed in qvalitate subsistentiæ viciosæ e conceptione peccaminosa corruptæ consistit, qvo observato contra Socinianos integritas Christi vindicatur.

§. 7. Utraque hæc phrasis perversa est, qvòd humana Christi natura ipsa subsistat infinita λόγος subsistentia, & qvòd illa tantum nude sustentetur ab hac; sed invertenda est, qvòd persona λόγος subsistat divinitate & humanitate, & qvòd subsistentia λόγος carni communicata sequatur hujus indolem & fiat in hac finita.

§. 8. Differentia unionis personalis specifica consistit in actus subsistentiæ communicatione, non in naturarum perichorese & concursu.

§. 9. Id qvòd probatur e verbis Joh. 1. εἶναι. 2) e denominatione, qvòd sit unio personalis: 3) qvòd hujus formale consistat in identitate & qvòd hypostaseos indoles sequatur naturam carnis.

§. 10. Refelluntur Objectiones, quasi unionis formale consistat in naturarum communicatione, quæ est fallacia Elen. Compos. & divis. cum sit duplex formalitas; nempe primaria seu essentialis constituens, subsistentiæ communicatio, quæ ad formam pertinet & secundaria seu essentialis unionis consequens nempe perichorese naturarum & intima conjunctio, quæ ad materiam pertinet, neque a Reformatis negatur.

§. 11.

§. 11. Notantur duæ hypothesēs suspectæ, quod Divinitas ad Filium Dei restricta sit incarnata; & quod generatio Filii Dei sit modus habendi essentiam.

§. 12. Ubiquitas non sequitur ex communicatione subsistentiæ infinitæ, nec ex perichoresi naturarum, nec ex omnipræsentia divina communicata; neque respectu creaturarum aut divinitatis necessaria est.

§. 13. Consideratur vera de persona Christi sententia; quid sit unio personalis?

§. 14. Quænam sint prædicationes personales?

§. 15. Inferitur doctrina de communicatione naturarum reciproca alternativa.

§. 16. Quænam sit hujus ratio formalis?

§. 17. Quodnam hujus subiectum sit? persona scil. seu concretum naturæ diversæ.

§. 18. Improbatur opinio, quod subiectum sit natura humana in abstracto: ejus causa Lutherani sua excogitarunt tria communicationis idiomatum genera.

§. 19. Quæ scripturæ sunt adversæ.

§. 20. Non sufficientia.

§. 21. Et Fanaticismo servientia.

§. 22. Traditur vera doctrina de communicatione naturarum & idiomatum, quod sit reciproca, alternativa, non tamen nudo abstractiva, sed concretiva.

§. 23. Exceptiones refelluntur.

§. 24.

§. 24. Vera communicationis naturarum
alternativæ ad personam causa, ex opere re-
demtionis deducitur.

§. 25. Idiomatum communicatio a Luthe-
ranis tradita consideratur; quorum tria ge-
nera sunt manca.

§. 26. Tria tamen sunt genera a scriptura
& antiquitate tradita. Primum est, quo
de persona humana seu concreto naturæ
divinæ prædicantur humana.

§. 27. Secundum, quo de persona hu-
mana seu concreto humanæ naturæ prædi-
cantur divina.

§. 28. Protestantium doctrina est turbata:
Lutherani a se amoluntur communicatio-
nem divinorum carniformaliter in abstracto
& subjective factam: Reformati concedunt
præter habitualia dona carni etiam præro-
gativam divinam.

§. 29. Quam habet ex gratia unionis, of-
ficii & exaltationis, ut per eam persona
Christus, quæ Homo, operationes media-
torias divinas exercere possit corporaliter.

§. 30. Et hoc modo Patres etiam ei tri-
buunt omniscientiam, omnipotentiam, vim
vivificandi, omnipræsentiam exhibitivam,
quam & Reformati concedunt.

§. 31. Quo summa communicationis idiomatum
divinorum in abstracto tendat? nempe quod
carni

Et
t in
mo

om-
c ex
sen-
ctu
ft.
Chri-

erfo

nica

alis?

per-

ubje-

cujus

com-

nmu

quod

nudo

§. 24.

carni non competant formaliter ad essentialem immutationem aut transfusionem, sed tantum ad usurpationem corporalem, ut persona in corporali connexion *operationes* per eam exercere possit, quarum tamen caro ad usum capax est ob connotata sine huius destructione. Ubiquitatem autem formalem non posse per carnem exerceri probatur e D. Bechmanno. Interim tamen Christus Homo actu personali communicato ut incarnatus ubique Deitati omnipresenti personaliter praesens in carne, ubique suis ut Frater efficaciter per divinitatis omnipraesentiam succurrit.

§. 32. Tertium communicationis genus concernit rationes officii Christi, quod iuxta utramque naturam simul in unione & communicatione corporali efficit.

§. 33. Nempe officium sacerdotale quod per satisfactionem, intercessionem & benedictionem & influxum carnis spiritualem obit.

§. 34. Officium Propheticum.

§. 35. Et Regium. Ad quod pertinet status exinanitionis & exaltationis. Haec facta est, non quoad abstractam humanitatem, sed quoad personam in naturis; neque per depositionem & reassumptionem naturarum & proprietatum, sed per depositionem in